

# De doorwerking van het Woord Gods

Prediking over Mattheus 13 vers 33

*“Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was”.*

## Orde van Dienst

Votum en zegengroet

Psalm 145:4

Wet des Heeren

Psalm 119:26

Schriftlezing: Matth 13:24-36

Gebed

Tekst: Matth. 13: 33

Gebed des Heeren: 3,4,8,9 en 10

Prediking

Psalm 52:7

Dankzegging en gebed

Psalm 93:4

Zegenbede

Gemeente,

Het koninkrijk Gods kwam voor het besef van de discipelen op een geheel andere wijze dan zij zich voorgesteld en de woorden der profetie op het eerste gezicht deden vermoeden. Het koninkrijk der hemelen was toch aangekondigd door Johannes de Doper en anderen. Eenmaal zou daarin staan een Man, Wiens wan in Zijn hand was en die Zijn dorsvloer zou door zuiveren. Maar langzamerhand bleek hoe langer hoe duidelijker, dat dit koninkrijk in stadia zou komen en dat het voorlopig zich bepaalde tot het uitwerpen van de demonen, het genezen van de zieken en het verkondigen van het evangelie aan de armen van geest.

Dit was geen kleine ergernis b.v. voor Johannes de Doper, die in de kerker van Machaerus moest aanzien, dat Herodes en Pilatus, Farizeeën en Sadduceeën de wereldlijke-, en kerkelijke stoelen bleven bezetten. Dit was ook geen kleine ergernis voor de discipelen. Ze begrepen het niet. Ze konden er niet bij. Vandaar dat Jezus één- en andermaal bij de voortgang van Zijn onderwijs spreekt van verborgenheden van het koninkrijk der hemelen, die Hij inzonderheid in gelijkenissen wil verklaren. Een van deze verborgenheden is ongetwijfeld, hoe de voortgang van het koninkrijk Gods zal zijn in een mens, in een gemeente, in de volkeren, in het algemeen in de wereld. Nu maakt de Heere Jezus Christus dit duidelijk met een heel eenvoudig beeld, dat van het begin tot het eind elke oosterling toespreekt. Er is een vrouw, die voor enkele dagen tegelijkertijd brood bakt. Daartoe maakt ze deeg en haalt ergens uit een kastje een stukje zuur geworden deeg tevoorschijn. Dit is het deeg van de vorige maal, dat verzuurd is. Zij mengt dit met zout en water en brengt dit tot oplossing en werkt het door het deeg heen.

Wanneer zij — het blijkt een heel groot brood te zijn —dit alles door dit brood of deze broden heeft heen gewerkt, zet zij het in de oven en laat het deeg met dat zuur geworden deeg doortrekken. U zult begrijpen, dat wat de functie van gist vandaag is, de functie van het zuur geworden deeg oudtijds was en ten dele nog altijd in het Oosten is.

Wat betekent dit gemeente? Want zuurdeeg of zuurdesem komt in de Schrift bijna altijd voor in een ongunstige betekenis, Ik behoef u er alleen maar aan te herinneren, dat het Pascha met ongezuurde of ongedesemde broden moest gegeten worden. Ik mag u er verder aan herinneren, dat het spijsoffer ongezuurd moest worden gebruikt. Wanneer het een figuurlijke betekenis heeft, zegt de Heere Jezus Christus uitdrukkelijk: „Wacht u voor de zuurdesem der Farizeeën en Sadduceeën"! Dan blijkt dit, ondanks het misverstand van de discipelen, de leer van de Farizeeën en Sadduceeën te zijn, die als een slecht beginsel het gehele volkslichaam doortrekt en vergiftigt. Paulus gebruikt de zuurdesem als een beeld van de zonde en zegt „Zuivert dan de oude zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg moogt zijn". Het is dus in de ongunstige zin van het woord het beeld van de onreinheid, van de zonde, van de hypocrisie, de huichelachtigheid, de geveinsdheid.

Het komt echter in de Bijbel ook voor in de gunstige zin van het woord. Ik denk aan het lof-offer, dat met gedesemd dat is gezuurd brood, moest worden gebracht. In deze gelijkenis heeft het zuurdesem bepaald een gunstige betekenis, want de werkingskracht is goed. Dat moeten wij bij de verklaring wel goed voor ogen houden. Want een beeld kan in de Schrift soms een betekenis hebben ten goede als ook ten kwade, De leeuw kan zowel de satan zijn, die als een briesende leeuw rondgaat, als ook de Leeuw uit Juda's stam, die heeft overwonnen. De duif kan zowel het beeld zijn van de oprechtheid, als ook van de botheid. De slang kan zowel het beeld zijn van de listigheid, als van de voorzichtigheid.

Nu wordt dus het koninkrijk van God vergeleken met een zuurdesem, dat een vrouw nam en verborg in drie maten meel. Dat wil zeggen: de Koning heerschappij van God is die heerschappij, die Hij altijd heeft gehad, maar nu inzonderheid heeft opgedragen aan de Heere Jezus Christus in het Rijk der genade. Dit koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gewaad. Men zal niet zeggen: „Zie, hier of zie daar is het". Het is in zijn geestelijke gestalte vandaag nog onzichtbaar en stelt toch tekenen van zijn aanwezigheid in de uitwerping van de demonen en in het brengen van zondaren uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht. Dit koninkrijk Gods, dat in Christus is gekomen, zet het volk van toen en van nu, onder luchtdruk, zodat de roep tot bekering ongekend versterkt voortgaat: „Bekeert u en geloof het evangelie"!

Dit koninkrijk Gods, dat in Christus gekomen is, waardoor God Zijn genade heerschappij in harten van zondaren opricht, dat wordt gezien door wedergeborenen, waarin men ingaat door het geloof in Christus zelf, dit koninkrijk Gods, dat vandaag nog verborgen is en morgen geopenbaard zal worden, dat wordt hier vergeleken in zijn werking met een zuurdesem.

Wanneer wij de hoofdlijn van de Heilige Schrift nagaan, dan zien wij dat het Woord Gods als een zuurdesem ten goede ingaat in het leven van Adam en Eva, wanneer zij geheel en al doortrokken zijn met de zonde. Wij zien dit koninkrijk ingaan en doorgaan door Abraham en Mozes in Israël. Wij zien het in Christus boven de grenzen van Israël uitstijgen om te gaan tot alle volkeren der aarde. Wanneer wij dan gemeente, dit koninkrijk mogen vatten in zijn kern, dat is in de Heere Jezus Christus, naar Zijn beloften in het Oude Verbond, in de openbaring, van Zijn Persoon in kribbe en kruis, in hemelvaart en Pinksteren, mogen wij dan niet zeggen, dat God Hem als een zuurdesem ten goede in het mensengeslacht heeft ingedragen? Zien wij Hem dan niet worstelen en de lendenen van Zijn vaderen naar het vlees? Zien wij Hem niet tevoorschijn treden, zodat Hij kon zeggen, wat een Franse koning in zijn overmoed durfde te zeggen: " L' Etat c'est moi"; de staat ben ik?

Mag Hij niet zeggen: „Dat koninkrijk ben Ik zelf? Is in zijn Persoon niet alles gegeven? Stond Hij niet tegenover de geveinsdheid van de Farizeeën en Schriftgeleerden? Is hij niet als een klein en onaanzienlijk begin begonnen? Is Hij niet van buitenaf gistend en schiftend, kritisch doorlichtend en oordelend in het menselijk geslacht ingegaan, doortrekkend personen, gemeenten en volken? Want wij mogen toch wel zeggen, dat in dit deeg een beeld is gegeven van de mensheid in haar geheel. En dan niet een mensheid, die ongerept, maar veeleer doortrokken is met het zuurdeeg van de zonde.

Want wanneer wij de mens zien, u en mijzelf in het licht van de heilige God moet dan niet gezegd worden dat onze hele persoon doortrokken is met dat andere zuurdeeg, het zuurdeeg van de zonde? Is niet de ontroerende aanklacht Gods ook van de hemel Zijner heerlijkheid dat wij blind zijn voor de val in Adam? Geen gevoel en geen besef hebben voor het oordeel en het gericht Gods? En dat de mens van afkomst voor de uitnemendheid van Christus niets geeft en zich er ook niet druk voor maakt? Moet niet gezegd worden, dat wij doof zijn geworden voor de roepstemmen Gods, die zijn uitgegaan en geen gevoel hebben van de zwaarte van onze schuld? Moet niet gezegd worden, dat de mens ziekten vreest, zelfs de meest gevreesde ziekte buitengewoon vreest, maar niet vreest en beeft voor de Majesteit Gods, voor de hoge en heerlijke God, die zich Christus openbaart, als een God van recht en genade? Heeft niet de zonde alle vermogens verwoest, zodat een mens geen aanvattingpunt en geen aangrijpingspunt heeft voor de verborgenheden van het koninkrijk Gods? Wordt het beseft hoe groot de liefde Gods in Christus is, die uitgaat tot zondaren, die geheel doortrokken zijn met de zonde? Ligt daar ook niet in het gebied van de wil een gebondenheid, zodat een mens wel een vrije wil heeft, maar deze vrije wil alleen maar gebruikt om de zonde te dienen? Komt zijn gebondenheid juist daar niet openbaar, waar Christus als het eeuwige licht en als de eeuwige Koning zich openbaart?

Dat is gemeente, een ontroerende aanklacht! Het is niet een constatering om er maar bij te gaan zitten. Het is niet een situatietekening om te zeggen: „Jawel, zo is het”, maar het is een ontzettende aanklacht. God zelf klaagt ons aan met het geweld van Zijn Woord. Hij zegt niet: „Lieve mensen, dat is nu eenmaal zo”, maar integendeel, Hij oordeelt: Zo zijt gij, o mens voor Mij! Opdat gij zult wakker worden! Want God heeft het hierbij niet gelaten. Hij heeft zijn eigen zoon als het goede zuurdeeg, als de goede zuurdesem ingedragen. Zoals gist zijn werkingskracht heeft en het zuurdesem dit oudtijds deed, zo heeft Christus in Zijn Woord en in het Woord der prediking Zijn werkingskracht. Want dit woord is een scheppend woord. Wanneer God in de morgenstond van de schepping spreekt „Er zij licht”, dan is er licht uit God, om te bestralen zondaren, die gezeten zijn in de duisternis van de dood. Dan bestraalt Hij ons met Zijn heerlijkheid in Christus Jezus. O, wat is de macht van het werkende Woord Gods groot!

Dan worden er in ons verstand bolwerken geslecht. Alle verzet van de zondaar tegen de komst van dit koninkrijk wordt opgerold, alle concentratiepunten van denkkraft en inzicht, van napraterij, van alles, wat wij horen en zien, wordt ter aarde geslagen. De heerlijkheid Gods gaat over ons op, zodat God niet eens iets, een begrip, maar een Iemand, de Levende is en Christus als het zuurdeeg Gods zich wendt tot de grootste der zondaren. Dat is de werking, gemeente, ook nu. Harten worden geraakt zodat de verlorenheid van het leven wordt gezien en de grootheid van de schuld wordt ontdekt, zodat het hart wordt afgescheiden van de zonde, zodat het hart door God in beslag genomen wordt, zodat de trekking des Vaders, die door de prediking van het evangelie uitgaat zijn beslag krijgt en de Geest van de Vader en van de Zoon uitgaat om zondaren te trekken.

O gemeente, vergis u niet in Zijn kracht. Want die is geweldig groot, juist in Zijn onaanzienlijkheid. Toen de vijanden Hem in de aarde hadden opgeborgen, toen zij Hem hadden begraven en zeiden: „Het is voorbij met Hem" toen Hij dus als het hemelse zuurdeeg in het hart der aarde was ingedaald en als het middelpunt van hemel en aarde en van heel de schepping was opgeborgen achter een steen en de mensheid zei: „Ziezo, nu kunnen wij rustig door zondigen", toen heeft God in deze onaanzienlijkheid, in de dood van Christus de grootste overwinning behaald. Deze overwinning heeft de hel ontzet en de hemel verheugd, omdat Hij uit de doden is opgestaan en als het hemels zuurdeeg de gelegenheid kreeg om met de uitstralingen van Zijn Godheid, genade, majesteit en Geest Zijn gemeente te doortrekken en te doorgeuren met Zijn eeuwige liefde. Hij is niet tegenover de mensheid gaan staan, maar Hij is in die mensheid ingeboren en Hij is als het hemelse zuurdeeg in die mensheid ingegaan. Echter niet om Zich op te lossen.

Hier hebben wij een verschil met de werking van het zuurdeeg. O nee, Hij bleef, die Hij was: God uit God; Hij werd wat Hij niet was: Mens uit Maria geboren, de God-mens. Hij is wel in de mensheid ingegaan, maar Hij is er niet in opgegaan, zodat wij allemaal een beetje God zijn geworden, O nee, maar Hij is gebleven de Zoon Gods en werd de Zoon des Mensen. Hij heeft de gemeenschap met Zijn volle bewustzijn tot stand gebracht. Terwijl de gist en de zuurdesem een onpersoonlijke werking hebben, heeft Hij de smarten des doods ondergaan, heeft geproefd de smarten des doods, de angsten der hel. Wat een liefde gemeente. Wat een onpeilbare goddelijke liefde, dat God Zijn Zoon er voor over had en dat Zijn Zoon dit vrijwillig aanvaardde. Wat een liefde! Zo komt Hij ook met de kracht van Zijn dood tot ons als de Levende en Opgestane. Hij komt in het aanbod der genade tot ons allen, zodat hier niemand kan zeggen, dat God hem overslaat. Dit zegt ons dat alles wat wij niet hebben in Christus te vinden is en wat wij wel hebben aan Christus te verliezen valt. Niemand kan hier zeggen dat deze Christus niet voor hem is. Het aanbod der genade gaat met kracht tot ons allen uit, opdat wij zullen verstaan, dat hier sprake is van een aangeboden Christus, van een in de belofte geschonken Christus; opdat u, o mens, door de wederbarende werking van Gods Geest, verstaan zou, dat u niet tot de hemel hoeft op te klimmen of in de afgrond hoeft neer te dalen. Want de Schrift zegt: „Nabij u is het woord in uw mond en in uw hart". Dit hemelse zuurdeeg is vlakbij. Waar u dan ook zit, waarmee u dan ook zit, u die doortrokken bent met een geur van de zonde, met het zuurdesem van de ongerechtigheid, de genade is in Hem te vinden.

Wat is het groot, wanneer wij de werking van dit hemelse zuurdeeg hebben ondervonden, dat de kracht uit God is en niet uit de mens; dat er een kracht Gods is, die de felste tegenstander overwint. De meest verschrikkelijke geuren van de zonde verspreidt de zondaar. Wanneer wij wisten, hoe kwalijk we ruiken voor God in onze zonden, we zouden ons voor de hemelse Majesteit weg schamen. Daarom is het wonder ook zo groot, wanneer God met dat andere zuurdeeg: Christus, mensen gaat trekken. Want aan het bloed van Christus kleeft ook een geur. Het is de geur van de trekkracht van de liefde Gods. Er zit koopkracht in dit bloed, ook vanmorgen en een werfkracht, zodat de zondaren niet op hun plaats kunnen blijven zitten, maar moeten komen en opstaan om te verzegelen, dat God waarachtig is en dat Zijn Zoon in deze wereld is gekomen om zondaren zalig te maken. Is dit niet zo, u, die deze Borg en Middelaar hebt ontmoet, u die van Godswege Hem hebt aangenomen en geschonken gekregen? Gaat van Hem niet de geur van de eeuwige liefde Gods uit? Is er niet een geur aan Zijn bloed die ontdekkend, vernielend en zonde vergevend werkzaam is en die ook de geur van de vrede Gods meebrengt, die alle verstand te boven gaat? Want de geur van Christus is velerlei, Een van Zijn heerlijkste geuren is de vrede Gods, waardoor alles op zijn plaats wordt gezet, waardoor u niets anders bent dan een verloren zondaar, die de Zaligmaker, de Verlosser uit Gods hand ontvangt.

Deze geur maakt de genegenheid gaande. Het merkwaardige en het troostvolle is dat waar dit zuurdesem Christus komt, het nooit meer weg gaat. Daar gaat het altijd door, hoe ook verborgen en sluimerend. Het gaat door. Want Christus rust niet voordat Hij helemaal één is met Zijn kerk, zodat Zijn overstromend leven in ons wordt overgebracht door de Heilige Geest. Hij rust niet voordat deze vereniging en verinniging zo teer is, dat u met Paulus zegt: „Ik leef, doch niet meer ik”, Ziet u wel: er gaat een streep door zijn ik: „Maar Christus leeft in mij, en wat ik nu leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, die zich voor mij heeft overgegeven.” Ziet u hoe dit zuurdeeg het hele deeg — de gehele mens doortrekt? Hoort u Christus getuigen als de hemelse Bruidgom: „Vlees van Mijn vlees en been van Mijn gebeente?”.

Dit zuurdeeg trekt door. Niet spectaculair, dat wil zeggen, niet zo dat alle mensen zeggen: kijk toch eens. Nee, maar verborgen. De fabriek draait, alle verkeer gaat voort over de weg, alles gaat door, maar dit gaat in de eerste plaats door, ook vandaag. Het gaat door: heerlijk overwinnend, triomferend, zonder ophef of rumoer, zonder dat het door de radio wordt rond geroepen, zonder dat het op de televisie zichtbaar wordt. Het gaat door. Het werk Gods gaat door. En het zet zich voort van persoon tot persoon, van volk tot volk. Het is een vuurvonk, die verspringt en anderen weer in brand steekt.

Ja, zegt u, is dat nu wel waar? Horen wij niet allerwege, dat het met de gestalte van het koninkrijk Gods er niet al te best voor staat? Horen wij niet van achteruitgang en verval? Gemeente, dit zuurdesem gaat door. Ook in de tijd, waarvan Jezus zegt: „De Zoon des Mensen als Hij komt, zal Hij ook het geloof vinden?” Nee, gemeente, dit gaat toch door. Onze aanschouwing deugt niet. Ook al moeten wij met veel droefheid constateren dat de gezegende inwoning Gods door Zijn Geest in ons volk en in onze kerk naar zijn werkingsveld naar buiten voor ons besef minder wordt, het gaat desniettemin door. Wel kan dit betekenen, dat dit zuurdesem ook harde verstorven plekken maakt, die aan het oordeel en het gericht worden prijsgegeven. Want Christus en dat is een nieuw verschil, blijft niet precies op de plaats, waar Hij was. Hij trekt voort. Waar het Woord Gods is gehoord en verworpen, treedt het oordeel Gods in ongekende kracht in werking. Maar het zuurdeeg gaat door, heerlijk overwinnend, onwederstandelijk.

Wat kan dit in een mensenleven een strijd veroorzaken. Nooit is de duivel actiever, nooit zijn al de demonen in de hel meer in de weer dan daar, waar een mens, vanuit de verte gaat beseffen, welk een goddelijke kracht er in de Geest ligt. Want wanneer een mens gaat beseffen welk een grote liefde er bij God is voor een zondaar en welk een gewilligheid er bij Christus is om een zondaar zalig te maken, wordt er een bolwerk door de duivel op gebouwd, Alles wordt gemobiliseerd, alle machten en krachten worden samengetrokken. Het is niet zo, dat deze voortgang zo geleidelijk en stil voort gaat, dat er geen veldslagen meer worden geleverd.

Integendeel, Wie Christus tot rechtvaardigheid omhelst weet, dat Hij het zuurdeeg der heiliging is. Intussen, verstaat u, wat het is om Christus tot rechtvaardigheid te omhelzen? Heeft Hij ooit die waarde voor u gekregen, dat uw gehele hart naar Hem uitging, omdat u zo'n overweldigende volheid in Hem zag en ziet? Paulus laat in Romeinen 3, 4, en 5 zien, wat het betekent om Christus tot rechtvaardigheid te ontvangen, Maar evenzo predikt hij in de volgende hoofdstukken wat het inhoud Christus tot heiliging te hebben. De voortgang van dit hemelse zuurdeeg is de dood voor de zonde. Dat betekent, dat er een strijd is op leven en dood met de zonde. Dat geeft botsingen, felle conflicten en een gedurige strijd. Het vleselijk verkocht zijn onder de zonde verzet zich tegen de geldingskracht van Christus' bloed. Deze geldingskracht gaat zijn gang in de weg van de vermaningen.

Hoor maar: "Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden van dat lichaam. En stelt uw leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt u zelve Gode, als uit de doden levend geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid". De verhouding tot God heeft met uw hart te maken. Maar ook met uw lichaam. Verstaat u dat? Met diepe schaamte belijdt de apostel: "Want gelijk gij uw leden gesteld hebt om dienstbaar te zijn aan de onreinheid en de ongerechtigheid tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden om dienstbaar te zijn aan de gerechtigheid tot heiligmaking".

Neem deze vermaningen ter harte. Want de zonde is er maar zij zal niet de leiding hebben, De zonde is er in al haar verleidende, gevangennemende en overvallende kracht. Paulus weet er van. Zij is er zelfs als de wet der zonde en des vleses, die hem gevangen neemt en hem doet klagen. Maar naast en tegenover deze wet der zonde is er de wet des Geestes des levens, die hem vrij gemaakt heeft in Christus en de wet des gemoeds, waarmee hij blijdschap heeft in God. Hij weet van ontzaglijke conflicten, zodat hij klaagt en kermt, terwijl het zuurdeeg fel doorwerkt in het doodslichaam der zonde: „Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam des doods"? Maar dan prijst hij de hemelse kracht van het zuurdesem meer dan dat hij klaagt over de verdorvenheid van binnen en zegt: Ik dank God in Jezus Christus voor dit hemelse zuurdesem, dat door werkt", Het gaat toch door. Zowel rechtvaardiging als heiliging zijn gebonden aan Christus en aan Zijn Geest. Daarom gaat het door. Dit verstaat nu een mens, in wie het geloof werkzaam is.

O, wat ligt in Christus alles klaar. Ook in de worstelingen, waarin u met uzelf geen weg weet en ook geen weg weet met uw eigen hart. Wat ligt in Christus toch alles klaar en wat is ons alleen het ware geloof nodig om aan deze Christus verbonden te zijn, aan Hem vastgeplakt te zitten, met Hem één te worden, uit Hem te leven en van Hem te spreken. O, wat is de kracht van dit zuurdesem groot! Dit geldt niet alleen van een mens afzonderlijk, maar ook van een volk in zijn geheel. Hoe is dit zuurdeeg niet met kracht ingegaan in de kerk en het volkslichaam ook van Nederland? En het gaat door, ondanks alle teleurstellende werkingen, die wij waarnemen.

Waarom schuwt u dan dit Woord, wanneer God het in de stilte van de binnenkamer in uw hart wil leggen? Waarom hebt u dan geen tijd naar uw inzicht om u voor Gods aangezicht te verootmoedigen over uw schuld en zonde? Waarom staat u dan voor iedereen klaar en hebt u voor alles tijd, behalve voor de kracht van dit zuurdeeg en het - voor zover het van u afhangt - van het lijf houdt en buiten uw smaak houdt? Het zuurdeeg Christus is een kruis voor het zuurdeeg der zonde. U kunt niet God dienen en de duivel, U kunt niet van de tafel des Heeren eten en van de tafel van de duivel nog wat meenemen.

De gelijkenis van het zuurdeeg wil zeggen, dat God een totalitaire God is, radicaal, die het totaal van het mensenleven wil en de schijnheiligheid en de hypocrisie, die van nature in onze harten ligt opgetast en altijd op een compromis uit is, haat. Zalig ieder, die als een vijand wordt uitgeschud en de zoetheid en goedheid Gods in Christus leert smaken en daar uit ook leert leven. Nee, het gaat door. Het zal zelfs doorgaan tot aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Deze prediking, gemeente, vraagt geloof. Zij richt zich tot het geloof en schenkt het geloof. Want de natuurlijke mens vindt dit hemelse zuurdeeg Christus allerminst plezierig. Daarom is een radicale vernieuwing van uw hart dringend noodzakelijk. Daarvoor is een mogelijkheid, niet bij u, maar wel bij God. Daarom wordt u dat evangelie voorgesteld, Dit woord wil geloofd zijn, gekend, aangenomen en verheerlijkt in de kracht van Gods Geest.

Leeft dat in ons hart gemeente? Leven wij uit dit hemelse zuurdeeg Christus? Of leven we bij die dingen, die gezien worden? Wat een verzoeken liggen er ook in dit opzicht niet? Want als reeds Johannes de Doper de tel kwijt raakte in de kerker van Machaerus, hoeveel te meer wij, die bij deze reuzenfiguur, die op de drempel van het Oude- en Nieuwe Testament stond, ons dwergen gevoelen? Wat een verzoeken kunnen er zijn. Moet het nu zo gaan met het koninkrijk Gods? Och, wat een dwazen zijn ook de kinderen Gods. Hoe vaak stelt een mens, vooral wanneer hij pas tot dat koninkrijk Gods wordt toegelaten, zich voor dat het zo zal gaan. Dan maken wij de marsorder voor dit koninkrijk Gods uit. En wanneer het dan niet naar uw zin gaat, kruipt u mokkend in uw hoek, teleurgesteld. O, die onvrede, ook vandaag. O, wat een ergernis, dat de Koning allerlei stoelen in wereldlijke en kerkelijke regering rustig laat staan. Dat Hij Pilatus en Herodes, Farizeeën en Schriftgeleerden laat begaan, niet ergens aan de omtrek van het volkslichaam, maar meestal op de leidende plaatsen. Kan dat ook vandaag niet een ontzettende ergernis zijn? Jezus zegt: Zalig is hij, die aan Mij, als het hemelse zuurdeeg: blinden genezend, kreupelen doen wandelend, doden opwekkend, de armen het evangelie-verkondigend, niet zal geërgerd worden.

Laten wij het koninkrijk Gods niet naar ons schema opstellen, maar laten wij achter de zegenwagen van de Heere Jezus aangaan en zien, waar Hij zijn voetstappen zet en Hem volgen. O, die ergernis! Weet het en geloof het met uw hart, dat het koninkrijk Gods trefzeker werkt, Verheugt u dan, die in Hem gelooft, verheugt u in de Heere, en verblijdt u, dat het werk Gods ook vandaag doorgaat en dat dit hemelse zuurdeeg weet waar het zijn wil. Verheugt u dan, die tot aan de laatste vezel van uw bestaan zonde zijt en wiens laatste gebed zal zijn: „O God, wees mij zondaar genadig", dat Christus zonde bestrijdend, zonde vernielend en gerechtigheid scheppend is. Verheugt u dan met die wondere blijdschap en loopt niet voor Hem uit, maar volgt Hem in dankbare wederliefde en aanbidding. Dan zult u ook kunnen wachten totdat Hij klaar is, Zijn werkingsveld tot in de volheid der heidenen heeft uitgebreid en tegelijkertijd daaromheen de oordelen Gods heeft losgemaakt.

Een van Zijn weldaden is, dat Hij afmaakt wat Hij begon. Kent u iets van dit geloof? Want denk er goed aan, dat het wel doorgaat, jazeker, maar het kan ook doorgaan zonder u en buiten u. Leeft u daaruit? Want de Heere Jezus Christus zegt tot Nicodemus, de knapste theoloog van zijn dagen: „Tenzij iemand wedergeboren wordt, hij kan het koninkrijk Gods niet zien". Wedergeboorte blijkt te bestaan uit de omzetting van het hart, waardoor wij de gekruisigde Christus zien druppen aan het kruis voor onze zonden. Er is veel meer over te zeggen. Maar laat dit nu genoeg zijn. Wanneer hier mensen vragen: Hoe weet ik dat nu? dan moet u weten, dat de Heere Jezus, evenals Mozes de slang in de woestijn verhoogde, aan een kruis verhoogd is. Zie dan op Hem en wordt behouden! Bedenk, dat dit zuurdeeg u, geheel wil doortrekken, Wanneer u klaagt over een klein begin, dat u er nog zo weinig van weet, dan mag ik u troosten met de volle belofte Gods. De heiligheid Gods zal niet alleen op het voorhoofd van de Hogepriester staan in het koninkrijk Gods, maar zelfs de bellen der paarden, de potten en pannen, het offergerei; laten we zeggen: de grassprietjes en de vissen in de zee, alles en allen zal vertolken de heerlijkheid en de heiligheid Gods. Met het oog daarop zegt de apostel: „Werk dan uw zaligheid met vreze en beven, want het is God, die in u werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen", opdat uw gehele verstand doortrokken worde met de kracht van het Woord Gods, een verstand met goddelijk licht bestraald, dat in de diepte van de Schrift wil ingeleid worden. Opdat uw gehele gevoelsleven, dat vertroebeld is door de zonde, geheel doortrokken worde tot op de bodem door de vernieuwende werking van Gods Geest. Opdat uw gehele wilsleven en al uw emoties en strevingen en beslissingen doortrokken worden met de kracht van dit Woord Gods.

Dan zal het ook in uw gezin de begeerte zijn, dat als u er zelf wat van mee mag dragen, u het aan uw vrouw of uw man zult meedelen. Dan zult u uw kinderen trekken voor Gods troon en hen vermanen om toch die weg te gaan, waarop zelfs een blinde niet kan dwalen. Dan zult u staan op de plaats, waar God u gesteld heeft. Niet op een tochtvrij plekje, maar op de plaats, waar God u gesteld heeft: in deze wereld en niet van de wereld. Hoe moeilijk is het een zuurdesem te zijn, om te getuigen. Zo waar het Woord is, dat in ons isolement onze kracht ligt, dat wil zeggen, dat het Woord Gods en alles wat daarin staat, zuiver bewaard wordt in de afzondering, zo waar is het woord: "Gij zult Mijn getuigen zijn". En dat niet alleen onder uw vrienden, maar vooral onder uw vijanden en onder de vijanden van God en Zijn Woord. Dat is de taak, dat is de opdracht Gods aan de gemeente: "te zijn een zoutend zout in deze wereld, een stad boven op de berg, die niet verborgen kan zijn", getuigenis te geven in uw handel en wandel, getuigen te zijn door uw daden en ook door uw woorden; getuigen te zijn van het eeuwig godsrijk, dat gekomen is, dat komende is en dat komen zal. Van dit Koninkrijk zien wij nog maar de voorlopige omtrekken, maar Petrus zegt: „Wij verwachten naar Zijn belofte, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid wonen zal”.

Amen.

G. BOER Huizen- (N.H.)